

Oslo Politidistrikt

02. november 2025

Anmeldelse av Eline Furustøl, Margrethe Høstbjør, Leonora Lie og andre ansvarlige ved Kriminalomsorgen for hensynsløs atferd (straffeloven § 266), misbruk av offentlig myndighet (straffeloven § 171), trusler (straffeloven § 263), frihetsberøvelse (straffeloven § 254) og grov frihetsberøvelse (straffeloven § 255)

Jeg, Roar Mikalsen, leder for Alliansen for rettighetsorientert ruspolitikk (AROD), anmelder herved seniorrådgiver Eline Furustøl, avdelingsleder Margrethe Høstbjør, saksbehandler Leonora Lie og andre ansvarlige tjenestepersoner ved Kriminalomsorgen region øst og Halden fengsel for hensynsløs atferd i henhold til straffeloven § 266, misbruk av offentlig myndighet i henhold til straffeloven § 171, trusler i henhold til straffeloven § 263, frihetsberøvelse i henhold til straffeloven § 254, og grov frihetsberøvelse i henhold til straffeloven § 255. Handlingen består i at de anmeldte har forkastet min klage mot avslag på søknad om utsettelse av straffegjennomføring og insisterer på fullbyrding av en dom som mangler konstitusjonell legitimitet, vel vitende om at dette viderefører systematiske krenkelser av menneskerettigheter og rettsstatens prinsipper. Dette utgjør en skremmende og plagsom opptreden som krenker min fred, misbruker offentlig myndighet mot bedre vitende, fungerer som trusler om rettslig tvang for å hindre legitim rettighetskamp, og resulterer i ulovlig frihetsberøvelse ved å fengsle borgere uten hensyn til dokumenterte straffefrihetsgrunner.

Bakgrunn for saken

Saken stammer fra en aksjon gjennomført av AROD i april 2024, der vi åpnet en cannabiskafé på Bislett for å belyse blindsoner i norsk ruspolitikk. Dette resulterte i Oslo tingretts dom av 05.12.2024 (domsnummer D616/25-203), som er bestridt fullt ut i flere henvendelser til Kriminalomsorgen (vedlagt som bilag: brev datert 1. august 2025, 11. september 2025, 17. september 2025, 27. september 2025 og 10. oktober 2025, med referanse 202509761). I disse henvendelsene er det dokumentert at dommen bygger på en ruspolitikk uten konstitusjonell legitimitet, støttet av utredninger som NOU 2002:4 (Straffelovkommisjonen) og NOU 2019:26 (Rusreformutvalget), som viser at kriminaliseringen av cannabis baseres på utdaterte

premisser og offentlig panikk. Lovgiver har i over 20 år unnlatt å utrede mindre inngripende tiltak, noe som utgjør et svikt mot Grunnloven § 89 (prøvelsesretten) og internasjonale menneskerettigheter.

Jeg har videre pekt på at påtalemyndigheten og domstolene siden 2008 har ugyldiggjort Grunnlovens prøvelsesrett, prioritert styringsjuss på bekostning av rettighetsjuss, og dermed bidratt til en rettsløs tilstand. Dette er dokumentert i ARODs arbeid, inkludert verk som "[Sannhet og Forsoning](#)" og filmer som "[Ruspolitikk og Rettssikkerhet](#)" og "[Requiem for the Rule of Law](#)". AROD samarbeider med Europarådet for å avdekke denne rettsløsheten, og vi har varslet at involverte tjenestemenn vil inkluderes i en klage til Den internasjonale straffedomstolen (ICC) for krenkelser som tilfredsstiller kriteriene for et varig og systematisk angrep på sivilbefolkningen.

For å underbygge dette, finner politiet vedlagt en sjekkliste som viser hvordan ruspolitikken utgjør et systematisk angrep mot sivilbefolkningen. Denne sjekklisen er basert på dokumentert svikt i rettssikkerheten siden 2008, som vist i korrespondanse med Europarådet og nasjonale utredninger. Den kobler rusforbudet til kriteriene for et systematisk angrep mot sivilbefolkningen (jf. Roma-statuttet art. 7 for ICC) og viser fallhøyden ved å prioritere styringsjuss over rettighetsjuss.

Spørsmål	Forventet svar	Forklaring og konsekvenser for rettssikkerhet og sivilbefolkning
Har jurister i over 30 år bestridt forbud og gjør utredninger klart at straff er uforenelig med strafferettens prinsipper?	Ja	Siden 1960-tallet har jurister pekt på forbudets ineffektivitet og uforholdsmessighet. Se Dichter (Marijuana and the Law, 1968), Bonnie and Whitebread (The Forbidden Fruit and the Tree of Knowledge, 1970), John Kaplan (Marijuana: The New Prohibition, 1971), Wisotsky (Beyond the War on Drugs, 1990), Duke and Gross (America's Longest War, 1993), Johs Andenæs (Liberalising av Narkotika? 1994). Utredninger som NOU 2002:4 og NOU 2019:26 anbefaler avkriminalisering grunnet høye kostnader og manglende effekt. Se Prop. 92 L (2020–2021)
Er fagansvar ivaretatt og utredninger fulgt opp med mindre inngripende tiltak?	Nei	I over 60 år har Justisdepartementet unnlatt å vurdere alternativer, i strid med proporsjonalitetsprinsippet (EMK art. 8). Nedprioritering av rettighetsjuss fører til konstitusjonell krise, der domstoler ignorerer

		plikten til prøvelse, noe som befester rettsløshet og kollektivt traume. Konsekvens: Systematisk misbruk av makt (EMK art. 18), krenkelse av autonomi (art. 8) og frihet (art. 5), med potensial for ICC-ansvar under Roma-statuttet art. 7 for varig angrep på sivilbefolkningen.
Er domstolenes uavhengighet truet hvis forbud beskyttes mot prinsipiell kritikk?	Ja	Uavhengighet forutsetter villighet til å utfordre straffelov. HR-2022-731-A ofrer rettssikkerheten ved å anta legitimt formål basert på politisk flertall, og nektelse av prøvelsesrett i ARODs sak viser bias. Konsekvens: Rettsløshet og videreføring av en kur verre enn sykdommen. Se NOU 2020:11 (Utredning fra Domstolkommisjonen); Sannhet og Forsoning vol. 1 (Høyesteretts svikt); EMD-klage .
«Folkehelse» er begrunnelsen, men rapporter bekrefter at ruspolitikken har store negative konsekvenser. Når politikken videreføres til tross for manglende måloppnåelse, kan andre formål motivere forbud?	Ja	Nixons rådgiver John Ehrlichman innrømmet at "krigen mot narkotika" ble brukt til å kriminalisere anti-krigsbevegelsen og svarte amerikanere for politisk gevinst. Anna Paulina Luna uttalte på Joe Rogan Experience (episode #2365, august 2025) at regjeringen har "lots of problems that gov does not want to fix but fundraise against", noe som tyder på at forbudet fungerer som tenkt: Det splitter samfunnet og muliggjør en evig "krig for fred" for å opprettholde makt og budsjetter. Konsekvens: Et systematisk angrep mot sivilbefolkningen via misbruk av myndighet (EMK art. 18), der de anmeldte bidrar ved å prioritere styringsjuss og blir ansvarlige for videreføring av politisert undertrykkelse.
Er ruspolitikken sentral i et maktspill som svekker åpne	Ja	Etterretningstjenester og elite nettverk tiltrettelegger for narkotikahandel gjennom samarbeid med karteller. Dette mønsteret er

samfunn og demokratiske institusjoner?		dokumentert i over 100 år (Human Rising 2020, del 3) og større hvitvasking røres ikke av myndighetene. Symbiose mellom stat og kartell svekker rettsstaten, nærer lyssky elementer, og fører til et varig angrep mot sivilbefolkningen (Roma-statuttet art. 7), med brudd på EMK art. 6 (rettferdig rettergang); de anmeldte forsterker dette ved å ignorere systemisk svikt.
Er krigen mot narkotika (som krigen mot terror og kommunisme) avhengig av overdimensjonerte fiendebilder, og et ideelt redskap for imperie- og kontrollambisjoner?	Ja	Krigen mot narkotika er bygget på overdimensjonerte fiendebilder, som Nixons rådgiver innrømmet ble brukt til å kriminalisere opposisjon (hippier og svarte). Historien om forbudet viser at det fungerer som et redskap for imperieambisjoner ved å rettferdiggjøre militarisering, massefengsling og kontroll. Offentlig panikk og tabuer hindrer adresse av krenkelser, splitter samfunnet og opprettholder evig krig for makt/budsjetter. Etterretning opererer i gråsoner (jf. Human Rising), med destruktiv dynamikk hvor åpne og demokratiske samfunn rases. Konsekvens: Et varig angrep mot sivilbefolkningen (Roma-statuttet art. 7), undergraver rettsstaten og EMK art. 5/8.
Er de anmeldte del av et apparat som har beskyttet maktmidler, budsjetter, og prestisje ved å sette Grunnloven til side?	Ja	Overflatebegrunnelser opprettholder straff og siden 2008 er prøvelsesrett (Grunnlovens § 89) holdt tilbake av jurister som prioriterer styringsjuss, noe Rolleforståelsesutvalget (NOU 2023:2) beskriver som systemisk problem. Dette truer domstolenes uavhengighet, undergraver Grunnloven §§ 98 (likhet) og 102 (privatliv), og åpner for ICC-ansvar for medvirkning til krenkelser. 200 års rettstradisjon er tilsidesatt av jurister som beskytter forbudet mot konstitusjonell kritikk, som i Mikalsen v. Norway (ECtHR 2012, 2023, 2024), der saker avvises uten vurdering, hvilket foster impunitet og undergraver Norge som

		rettsstat. De anmeldte viderefører dette, og blir ansvarlige for et varig og systematisk angrep mot sivilbefolkningen.
Hvis politiet ikke sørger for korrekt påtale, er konsekvensene for rettsstaten katastrofale?	Ja	Ruspolitikken har ført til 1 million straffereaksjoner uten å nærme seg et "narkotikafritt samfunn", som Johs. Andenæs advarte om i 1994. Siden er fagansvar sviktet, hundretusener har lidd fordi staten har tviholdt på en kur verre enn sykdommen, og et systematisk og langvarig angrep mot samfunnets mest sårbare grupper har forverret folkehelsen og svekket statens autoritet. Brudd på EMK art. 13 (effektivt rettsmiddel) opprettholder rettsløshet, og 60 års ukontrollert maktbruk aktualiserer EMK art. 18 (misbruk av begrensninger), med "democratic backsliding" som truer Europarådets demokratiske pakt. De anmeldte bidrar til dette ved å svikte rettssikkerhet, og må holdes ansvarlige for et systematisk angrep mot sivilbefolkningen.

Beskrivelse av den straffbare handlingen

Sjekklisten kobler ruspolitikken til systematiske angrep mot sivilbefolkningen og understreker konstitusjonell fallhøyde for de anmeldte. Til tross for ARODs detaljerte søknader og klager har de anmeldte forkastet dem uten tilstrekkelig begrunnelse og insistert på straffegjennomføring i fengsel per 17. november 2025. Dette er uakseptabelt og utgjør:

1. Hensynsløs atferd (straffeloven § 266): De anmeldtes opptreden er skremmende og plagsom, da kravene om soning forfølger meg og krenker privatlivets fred. Det er en stor psykisk påkjenning å motta slike vedtak, som tilsvarer en endeløs byråkratisk undertrykkelse uten reell rettssikkerhet. De anmeldte vet, eller burde vite, at Kriminalomsorgen brukes som en brikke for å hindre motstand mot en ruspolitikk som undertrykker cannabisbrukere. Internasjonalt har byråkrater innrømmet at "krigen mot narkotika" ble startet for å kue befolkningen, og undertrykkelsen fortsetter i Norge via nedprioritering av rettighetsjuss. Årlig straffes rundt 20.000 borgere for narkotikalovbrudd, og til enhver tid sitter et tusentalls innesperret på grunn av

manglende vern. De anmeldte har personlig ansvar for hver skjebne; uten misbruk av maktmidler ville ikke ikke-voldelige borgere fylle fengslene. Isteden ville Kriminalomsorgen initiere reversering av 60 års feilpolitikk, og de anmeldte er ansvarlige for videreføring av kollektivt traume.

2. Misbruk av offentlig myndighet (straffeloven § 171): Som offentlige tjenstepersoner utøver de anmeldte myndighet mot bedre vitende ved å grovt bryte tjenesteplikt. Statens Innkrevningssentral har stanset lignende krav tidligere basert på svikt i domstolene, og de anmeldte er informert om dommens manglende legitimitet. Likevel prioriteres fullbyrding, noe som viderefører menneskerettighetsbrudd og undergraver rettsstaten – et grovt misbruk for å beskytte en feilaktig politikk.
3. Trusler (straffeloven § 263): Vedtakene truer med fengsling, egnet til å fremkalle alvorlig frykt. Dette sikter på å knuse rettighetskampen på rusfeltet og fungerer som trusler for å tvinge aksept av et urettmessig angrep på sivilbefolkningen.
4. Frihetsberøvelse (straffeloven § 254) og grov frihetsberøvelse (straffeloven § 255): Ved å nekte utsettelse berøver de anmeldte meg ulovlig frihet, da dommen ignorerer straffefrihetsgrunner. Dette er frihetsberøvelse mot min vilje, og grovt fordi det er systematisk, involverer offentlig myndighet, og rammer en stor befolkningsdel (60% av innsatte i rusrelaterte saker). Grov frihetsberøvelse straffes med inntil 10 år, gitt planlagt og langvarig karakter som rammer sårbare grupper.

De anmeldte er informert om at dommen mangler statsautoritet og viderefører undertrykkelse. På deres vakt er Kriminalomsorgen et redskap i tyranniets tjeneste, og AROD ber politiet etterforske umiddelbart og ta ut tiltale. Dette er nødvendig for å beskytte rettssikkerheten og hindre videre misbruk av makt. Den ukultur som Rolleforståelsesutvalget påpekte, fortsetter fordi de anmeldte ikke gjør jobben sin; ringvirkningene sprer utrygghet hos befolkning og myndighet mens den konstitusjonell fallhøyden øker, og politiet må rette opp i større skade eller ta ansvar som del av problemet.

Med hilsen,

A handwritten signature in black ink, reading 'Roar Mikalsen'. The signature is fluid and cursive, with the first name 'Roar' and last name 'Mikalsen' clearly distinguishable.

Roar Mikalsen

Leder for Alliansen for rettighetsorientert ruspolitikk